

Sygn. akt VI U 5/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2017 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący SSR Przemysław Chrzanowski

Protokolant Patrycja Wielgus

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2017 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania K. K. (1)

z udziałem zainteresowanego (...) Sp. z o.o. w W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)w W.

o zasiłek chorobowy

1. zmienia w całości zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...)roku znak (...)w ten sposób, że przyznaje odwołującej K. K. (1) prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od dnia 26 czerwca 2015 roku do dnia 21 sierpnia 2015 roku w wysokości 100 % podstawy wymiaru,
2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. na rzecz K. K. (1) kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
3. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. na rzecz (...) Sp. z o.o. w W. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI U 5/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia z dnia (...)roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. odmówił przyznania K. K. (1) prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 26 czerwca 2015 roku do 21 sierpnia 2015 roku w wysokości 100% podstawy wymiaru oraz z ubezpieczenia chorobowego za okres od 26 czerwca 2015 roku do 28 lipca 2015 roku. Jednocześnie ZUS przyznał prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia chorobowego za okres od 29 lipca 2015 roku do 21 sierpnia 2015 roku w wysokości 80 % podstawy wymiaru oraz uznał, że ubezpieczona zachowuje prawo do wynagrodzenia za czas choroby zgodnie z art. 92 KP za okres od 26 czerwca 2015 roku do 28 lipca 2015 roku i, że powstała nadpłata zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego w łącznej kwocie 9.970,08 zł brutto.

K. K. (1) złożyła odwołanie z dnia 26 listopada 2016 roku. Ubezpieczona wniosła o zmianę w/w decyzji poprzez przyznanie jej prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 26 czerwca 2015 roku do 21 sierpnia 2015 roku w wysokości 100 % podstawy wymiaru (k. 1 i 90 akt sprawy).

W odpowiedzi Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. wniósł o oddalenie odwołania od w/w decyzji (k. 7 akt sprawy).

(...) Sp. z o.o. w W. przychylił się do stanowiska swojej pracownicy K. K. (1) (k. 19 akt sprawy).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. K. (1) została dopuszczona do pracy na podstawie umowy o pracę zawartej z (...) Sp. z o.o. w W.. Przed spornym zdarzeniem, ubezpieczona pracowała na stanowisku młodszego kierownika produktu w Dziale (...) i odpowiadała m.in. za przygotowanie i realizację w konsultacji z krajowym kierownikiem ds. promocji strategii marketingowej dotyczącej przydzielonych produktów zgodnie z priorytetami firmy. Zgodnie z zaświadczeniem lekarskim z 1 lipca 2014 roku – wobec braku przeciwwskazań zdrowotnych – została uznana za zdolną do wykonywania pracy na ww. stanowisku. Ponadto w dniu 16 kwietnia 2015 roku K. K. (1) otrzymała zaświadczenie o ukończeniu szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy (dowód: złożone przez zainteresowanego akta osobowe ubezpieczonej).

Z uwagi na udział w projekcie europejskim (...), polecono pracownicy wykonanie nagrania promocyjnego. W dniu 24 czerwca 2015 roku odwołująca wykonywała kolejne próbne podskoki, o 180 stopni, celem pokazania naklejonego na plecach napisu (...). Podczas kolejnego obrotu, K. K. (1) zaskoczyła na zewnętrzną część lewej stopy i złamała kość śródstopia. Z uwagi na niezdolność do wykonywania pracy, otrzymała zwolnienie lekarskie za okres od 26 czerwca 2015 roku do 21 sierpnia 2015 roku (zeznania świadków M. D., M. M., E. G., A. H., zeznania odwołującej, nagranie z karty 58, protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy, dokumentacja medyczna).

Decyzją z dnia (...)roku ZUS odmówił odwołującej prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 24 czerwca 2015 roku, ponieważ zdarzenie nie zostało spowodowane przyczyną zewnętrzną oraz nie nastąpiło w bezpośrednim związku z czynnościami wynikającymi ze stosunku pracy. Ubezpieczona nie odwołała się od decyzji ZUS-u (akta organu rentowego).

Przedmiotową decyzją z dnia (...)roku ZUS odmówił odwołującej prawa do spornego zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego, ponieważ zdarzenie nie zostało spowodowane przyczyną zewnętrzną oraz nie nastąpiło w bezpośrednim związku z czynnościami wynikającymi ze stosunku pracy. Ubezpieczona odwołała się w niniejszej sprawie od decyzji ZUS-u (akta organu rentowego).

Zgodnie z treścią art. 278 § 1 k.p.c. w wypadkach wymagających wiadomości specjalnych sąd po wysłuchaniu wniosków stron co do liczby biegłych i ich wyboru może wezwać jednego lub kilku biegłych w celu zasięgnięcia ich opinii.

Celem zweryfikowania zasadności decyzji organu rentowego oraz twierdzeń strony odwołującej, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego lekarza specjalisty z zakresu ortopedii celem ustalenia, czy odwołująca K. K. (1) była niezdolna do pracy w okresie od 26 czerwca 2015 roku do 21 sierpnia 2015 roku w związku ze zdarzeniem z dnia 24 czerwca 2015 roku, czy też jej niezdolność nie pozostawała w związku z tym zdarzeniem, a wynikała z innej przyczyny; czy zdarzenie, które miało miejsce w dniu 24 czerwca 2015 roku wywołane było przyczyną zewnętrzną, czy też było wynikiem nasilenia się dolegliwości istniejących wcześniej, tj. czy było wywołane przyczyną wewnętrzną, tkwiącą w organizmie odwołującej (k. 80).

Biegły sądowy lekarz K. K. (2) specjalista w dziedzinie ortopedii i traumatologii w opinii z dnia 19 czerwca 2017 roku, wydanej po przeprowadzeniu badania odwołującej, zapoznaniu się z aktami sprawy i dokumentacją lekarską stwierdził, że:

1. K. K. (1) była niezdolna do pracy w okresie od 26 czerwca 2015 roku do 21 sierpnia 2015 roku z powodu zdarzenia z dnia 24 czerwca 2015 roku.
2. Zdarzenie z dnia 24 czerwca 2015 roku było spowodowane przyczyną zewnętrzną.

3. Zdarzenie z dnia 24 czerwca 2015 roku nie było spowodowane przyczyną tkwiącą w organizmie odwołującej.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym o wskazaną powyżej dokumentację znajdującą się w aktach sprawy, aktach osobowych i aktach organu rentowego oraz w oparciu o wiarygodne zeznania w/w świadków M. D., M. M., E. G., A. H. i odwołującej.

Osobom składającym zeznania Sąd dał wiarę w pełni, albowiem były one szczere, spójne i logiczne, a nadto korespondowały z dokumentami zgromadzonymi w aktach sprawy.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd oparł także na rzetelnej i przekonywującej opinii biegłego sądowego specjalisty ortopedy – traumatologa K. K. (2). Sąd ocenił opinię jako jasną, spójną i logiczną. Biegły – po przeprowadzeniu badania odwołującej oraz zapoznaniu się z aktami sprawy i dokumentacją lekarską – przekonywująco i szczegółowo uzasadnił swoje stanowisko. Brak jest jakichkolwiek podstaw, by opinii tej odmówić mocy dowodowej.

Strony nie wnosiły o uzupełnienie materiału dowodowego (k. 111).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z ustawą z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, na podstawie art. 6 ust. 1 pkt. 1 z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje zasiłek chorobowy – dla ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową.

Ponadto zgodnie z art. 9 w/w ustawy, zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego przysługuje w wysokości 100 % podstawy wymiaru.

Podstawą żądania odwołującej są przepisy ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U.2017.1773 j.t.). Warunkiem wypłaty zasiłku chorobowego w wysokości 100 % podstawy wymiaru jest uznanie zdarzenia, jakiemu uległa pokrzywdzona, za wypadek przy pracy.

Definicję wypadku przy pracy zawiera art. 3 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych:

1. Za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;

2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;

3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

2. Na równi z wypadkiem przy pracy, w zakresie uprawnienia do świadczeń określonych w ustawie, traktuje się wypadek, któremu pracownik uległ:

1) w czasie podróży służbowej w okolicznościach innych niż określone w ust. 1, chyba że wypadek spowodowany został postępowaniem pracownika, które nie pozostaje w związku z wykonywaniem powierzonych mu zadań;

2) podczas szkolenia w zakresie powszechnej samoobrony;

3) przy wykonywaniu zadań zleconych przez działające u pracodawcy organizacje związkowe.

W ocenie Sądu, co wynika również z opinii biegłego sądowego, zdarzenie z dnia 24 czerwca 2015 roku było nagłe, wywołane przyczyną zewnętrzną oraz, że w jego następstwie poszkodowana doznała złamania V kości śródstopia stopy lewej. Nastąpiło też w okresie ubezpieczenia wypadkowego K. K. (1).

W ocenie Sądu organ rentowy błędnie stwierdził, że wypadek jakiemu uległa K. K. (1) w dniu 24 czerwca 2015 roku nie spełnia kryteriów definicji wypadku przy pracy lub traktowanym na równi z wypadkiem przy pracy z uwagi na brak elementu „związku z pracą”.

Zważyć należy, że K. K. (1) pracowała na stanowisku młodszego kierownika produktu w Dziale (...) i odpowiadała m.in. za przygotowanie i realizację strategii marketingowej dotyczącej przydzielonych produktów zgodnie z priorytetami firmy. Z uwagi na udział w projekcie europejskim (...), polecono pracownicy dokonanie nagrania promocyjnego. W dniu 24 czerwca 2015 roku odwołująca wykonywała kolejne próbne podskoki, o 180 stopni, celem pokazania naklejonego na plecach napisu (...). Podczas kolejnego obrotu, K. K. (1) zaskoczyła na zewnętrzną część lewej stopy i złamała kość śródstopia.

Zdaniem Sądu pracodawca miał prawo do w/w polecenia, zaś pracownik miał obowiązek uczestniczyć w nagraniu. Organ rentowy nie może tutaj ingerować w treść stosunku pracy łączącego ubezpieczoną z zakładem pracy i decydować jakie czynności polecane przez pracodawcę są dopuszczalne i pozostają w związku z pracą, a jakie nie. Pracownik wykonuje obowiązki wynikające z łączącego strony stosunku pracy, ale i również te wynikające z zadań i potrzeb pracodawcy, na podstawie przepisów prawa lub doraźnych potrzeb. Np. art. 151 § 1 KP wskazuje, że pracodawca może polecić pracownikowi wykonywanie czynności wynikających z konieczności prowadzenia akcji ratowniczej w celu ochrony życia lub zdrowia ludzkiego, ochrony mienia lub środowiska albo usunięcia awarii oraz wynikających z szczególnych potrzeb pracodawcy. W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że w przypadku zaistnienia wypadku przy wykonywaniu takich czynności, pracownikowi przysługiwałyby świadczenia z ustawy wypadkowej, pomimo braku ich związku z zakresem wykonywanych obowiązków na zajmowanym stanowisku młodszego kierownika produktu.

Związek zdarzenia z pracą nie musi mieć charakteru przyczynowo-skutkowego – praca nie musi być przyczyną zdarzenia, a za wypadki przy pracy można uznać takie zdarzenia, które pozostają z nim w związku miejscowym, czasowym bądź funkcjonalnym (por. Komentarz do art. 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, D.E. Lach, S. Samol, K. Ślebzak, Ustawa o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. Komentarz, Oficyna, 2010).

Uprzednio, decyzją z dnia 9 marca 2016 roku, ZUS odmówił odwołującej prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 24 czerwca 2015 roku, ponieważ zdarzenie nie zostało spowodowane przyczyną zewnętrzną oraz nie nastąpiło w bezpośrednim związku z czynnościami wynikającymi ze stosunku pracy. Ubezpieczona nie odwołała się od decyzji ZUS-u.

Art. 365 § 1 k.p.c. stanowi, że orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Zatem w ocenie Sądu orzekającego w nin. sprawie, nie ulega wątpliwości, że Sąd nie jest w żaden sposób związany przyczyną odmowy w/w prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 24 czerwca 2015 roku.

Biorąc pod uwagę powyższe, odwołanie K. K. (1) zasługuje na uwzględnienie. Zdaniem Sądu zaistniał wypadek przy pracy, gdyż wystąpiło nagłe zdarzenie, wywołane przyczyną zewnętrzną, powodujące uraz, które nastąpiło w związku z pracą, podczas i w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, i na jego polecenie. Zdaniem Sądu brak jest podstaw do tego, by pokrzywdzonego pracownika, który wykonuje polecenie pracodawcy, pozbawiać ochrony prawnej w zakresie świadczeń z ustawy wypadkowej.

Mając na uwadze powyższe, Sąd, na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. oraz wskazanych wyżej przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, zmienił w całości – wskazaną na

początku uzasadnienia – decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)w W. z dnia(...)roku znak (...)w ten sposób, że przyznał odwołującej K. K. (1) prawo do spornego zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od dnia 26 czerwca 2015 roku do dnia 21 sierpnia 2015 roku w wysokości 100 % podstawy wymiaru.

Sąd zasądził zgodnie z wnioskiem strony odwołującej od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. na rzecz K. K. (1) kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1800 ze zm.).

Sąd zasądził zgodnie z wnioskiem strony zainteresowanej od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. na rzecz (...) Sp. z o.o. w W. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804 ze zm.).